

No 13.decembra agra rīta līdz pat 19.decembra vēlam vakaram 12 Bauskas Valsts ģimnāzijas skolēni vēstures skolotājas, kluba vadītājas, Sarmītes Ābelnieces un angļu un vācu valodas skolotājas Anitas Vallenčukas pavadībā devās nedēļu garā komandējumā, kā to mēdz dēvēt pieaugušo pasaulē. Autobusu, veiksmes, mazās laimītes, našķus un visu pārējo brālīgi dalījām ar Ādažu vidusskolu. Kā skolēniem ir gājis, to vislabāk spēj izstāstīt viņi paši! Fotografijas no personīgā arhīva.

Mūsu ceļa gaitas sākās agrā rīta stundā, kad visi pulcējāmies “Rimi” stāvlaukumā. Mūs sagaidīja autobuss, kurā ērti iekārtojušies bija jau mūsu ceļa biedri - skolēni no Ādažu vidusskolas. Tā nu arī ieņēmām vietas un devāmies garajā braucienā. Tika pavadītas garas stundas autobusā, kur katrs izklaidēja sevi kā varēja - lasīja grāmatas, spēlēja kārtis, runājās, klausījās mūziku. Skolēni no Ādažiem mūs pārsteidza ar ģitāras muzikālajiem priekšnesumiem. Protams, pēc garajām stundām autobusā, ir vajadzība izgulēties, nomazgāties, lai uzņemtu spēkus nākamajām dienām. Katru nakti pavadījām citā viesnīcā, kā rezultātā varējām izbaudīt dažādību un uzņemt jaunu pieredzi. /Krista Savicka/



15. decembrī Bauskas Valsts ģimnāzijas klubs „Jaunie Eiropieši” pēc garā ceļa sasniedza Eiropas Parlamentu. Diskutēt un uz klausīt viedokļus par cilvēktiesību aizsardzību un solidaritāti, par Eiropas Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma pasauli. Iejuties Eiropas Parlamenta deputātu kurpēs - arī tās bija mūsu uzdevums. Šeit varējām uzdot jautājumus Eiropas Parlamenta kvestorei Fabienne Keller par dienas galvenajām tēmām un darbu Eiropas Parlamentā, kā arī bija iespēja vaicāt sev interesējošus jautājumus par cilvēktiesībām, šīs nozares nodaļas vadītājam Stefan Krauss. Protams, arī saņēmām sveicienus un novēlējumus no Eiropas Parlamenta prezidentes Robertas Metsolas. /Lelde Rādena/



Pēc Eiropas Parlamenta apmeklējuma, devāmies uz Strasbūras vecpilsētu, kas zināma arī kā Ziemassvētku galvaspilsēta. Mums bija dots brīvais laiks, lai varētu apskatīt izdekorēto vecpilsētu. Bija arī iespēja apskatīt iespaidīgo Strasbūras katedrāli un vērot eglītes iedegšanu. Apbrīvoja arī Ziemassvētku tirdziņš, kurā varēja nopirkt dažādus ar Ziemassvētkiem saistītus objektus. /Kristīne Ella Slaidiņa/



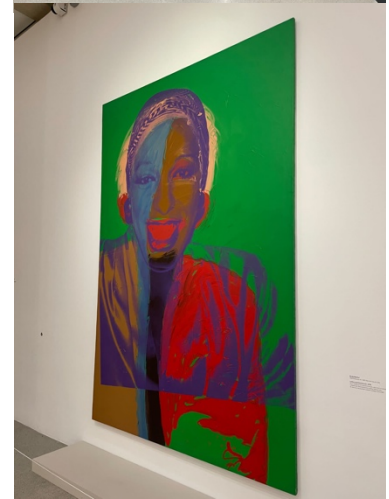
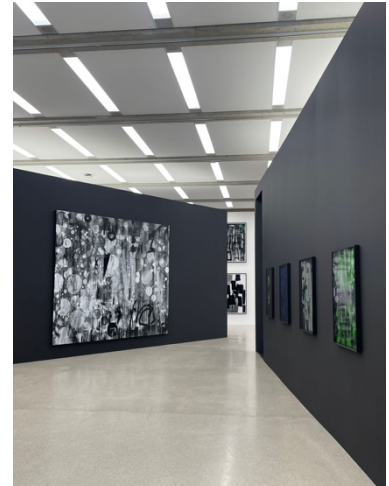
Sestdien, 16.decembrī, bijām Vācijas Nacionālajā muzejā. Tur bija interesanti un dīvaini eksponāti. Pirmo aplūkojām vēsturisko vācu medicīnu, pēc tam reliģiskos materiālus. Taču pati interesantākā daļa bija par vērtslietām. Spoguļi, porcelāns, zelta dakšas un karotes! Bagātības. Pēc tam vēl aplūkojām šaujamočus un bruņas no 14.-18. gs., kā arī zobenus, dunčus un tml. /Kaspars Dūmiņš/



Nirnbergu var saukt par vienu no izcilākajām vācu pilsētām. Neskatoties uz to, ka pilsēta smagi cieta Otrajā pasaules karā, tā tika atjaunota, ko apliecina tās iespaidīgie skati. Nirnbergu ieskauj mūris, kas sargā ne tikai Nirnbergas cietoksni, bet arī zinātni un izgudrotāju atklājumus, piemēram, Nirnbergā piedzima Erdapfel, vecākā zemes globusa, izgudrotājs Martins Behaims. Nirnbergā varēja redzēt arī diezgan dīvainas lietas, piemēram, skulptūru “Der Hase”, kas attēlo milzu zaķi, zem kura milzīgās masas guļ līdz nāvei saspīests cilvēks, un strūklaku “Schöner Brunnen”, kuras žogā iestrādāto gredzenu bija jāpagriež trīs reizes, lai tas nestu veiksmi. Tomēr smagumu, kas gājis cauri pilsētai 20. gs. spēj līdzsvarot sirdi sildošie Ziemassvētku tirdziņi, kuros var baudīt karstās šokolādes dzērienus un piparkūkas saldā glazūrā! /Vendija Volosovska/



Mumok muzejs Vīnē, ar ko iesākām svētdienu, sevī ietvēra daudzveidīgu moderno jeb laikmetīgo mākslu, tomēr īpaši vēlos izcelt tieši divas izstādes - Melns, Balts un Gaisma (Ādams Pendletons) un On Stage (Kunst als Bühne). Melns, Balts un Gaisma sevī ietver ideju par melno dadu, ko mākslinieks ietver gan gleznās, gan video mareriālos, raksturojot attiecības starp melnādaino pieredzi, avangardu un abstrakciju, ko sevišķi labi ietvēra video "Toy Solider". Ādama darbos piesaista arī tehnika, balansējot starp telpiskumu un plakni. Savukārt, On Stage izstāde sevī ietvēra dažādu mākslinieku performatīvos un fiziskos mākslas darbus, instalācijas, iekļaujot arī avangarda kustības sejas Endija Vorhola un performatīvā Marinas Anramovičas darbus. Šajā izstādē īpaši nepieciešams bija konteksts, citādāk darbu kopumu ir grūti saprast, kur nu vēl izprast piedāvāto brutalitāti vai apsurdu. Tā kā laika muzejā bija maz, tad daudz ko noteikti palaidu garām, bet tas, ko redzēju, apmierināja vēlmi pēc avangarda./Marta Mengote/

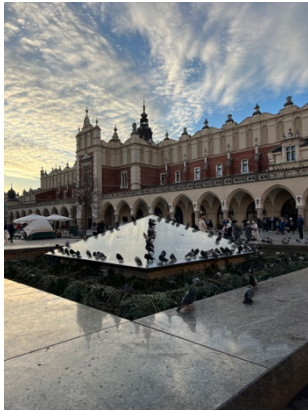


Pēc modernās mākslas muzeja apmeklējuma devāmies pastaigā pa Vīni mūsu gides pavadībā. Galvenie apskates objekti bija Marijas Terēzes laukums, Hofburgas pils, mēra kolonna un Stefana baznīca, taču katra vecpilsētas iela bija apbrīnas vērtā. Skaistos skatus papildināja gides stāstījums, kas deva plašāku ieskatu par ēkām un to vēsturi. Nonākot pie Stefana baznīcas, mums tika dots brīvais laiks, lai izstaigātu Ziemassvētku tirdziņus, dotos paēst vai ieiētu pašā baznīcā. Pēc tam kopīgi devāmies atpakaļ pa citu maršrutu. Mani ļoti

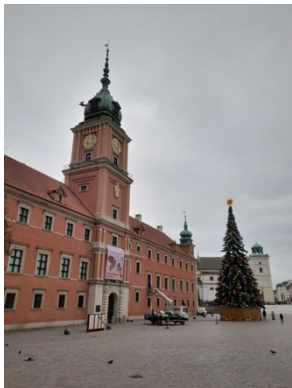
uzrunāja Vīnes arhitektūra un īpašā noskaņa.

Svētdienas pēcpusdienā apmeklējām vienu no nozīmīgākajiem Austrijas kultūras un arhitektūras objektiem - Šēnbrunnas pili, kas atrodas Vīnē. Pils teritorijā pārsteidza ne tikai ēku komplekss, bet arī milzīgais apmeklētāju skaits, kas, iespējams, mazliet traucēja baudīt pils burvību. Lai gan Šēnbrunnas eksterjers mazliet nobāl uz citu Baroka piļu fona, interjers šķita patiesi grezns. /Karīna Kondore/





18.decembrī viesojāties Krakovā. Krakova ir otra lielākā Polijas pilsēta un agrāk bija tās galvaspilsēta. Mēs apskatījām Jagaiļa universitātes muzeju, uzzinājām, ka tā ir vecākā universitāte Polijā. Pēc tam mēs gājām uz Krakovas tirgus placi, apskatījām Ziemassvētku tirdziņu, tirgus ēku, kuru vēsturiski izmantoja, lai pasargātu karaļa iepirkumus no klimata. Tur pat apskatījām Krakovas galveno baznīcu. Tai ir 2 atšķirīgi torņi, un no viena no tiem katru stundu trompetists izpilda dziesmu. Un visbeidzot devāmies uz Krakovas pili. Tā ir pilsētas centrā, kalna virsotnē. Tajā iekšā ir liels pagalms un baznīca, kura celta 3 dažādos laikos, tāpēc tās materiāli ir atšķirīgi. /Diāna Grantiņa/



Svētdienas agrā rīta stundā pirms došanās mājup izskrējām cauri Polijas galvaspilsētai. Varšava ir liela, attīstīta pilsēta ar brīnišķīgu vēsturi, taču ir kvartāli kuri izskatījās nedaudz drūmi, neskatoties uz to, man patika tas, ka šajā pilsētā ir ko apskatīt, piemēram katedrāles, baznīcas. Man ļoti patika cilvēku attieksme pret tradīcijām un vēsturi, jo redzēju daudz jauniešus kuri lūdza Dievu baznīcā, kas ir retums mūsu valstī. Cilvēki Polijā ir ļoti draudzīgi un saprotoši, iesaku visiem aizbraukt uz Poliju, it īpaši uz Krakovu un Varšavu. /Daniels Kļaviņš/



Emocijas mājupceļā tik tiešām ir miksētas - nogurums, laimes un pilnības sajūta, kā arī nedaudz skumjas par to, ka nu ikdiena iestāsies vecajā ritmā. Nogurums jauniešos ir jūtams, jo lielākā daļa

kārtīgi iemīga mājupceļā, taču šis nogurums ir ar ļoti pozitīvu nokrāsu un tikai un vienīgi tāpēc ka šī nedēļa tik tiešām bija notikumu pilna. Bija daudz pārdomu par redzēto, piedzīvoto un dzirdēto. Pēc pusdienu pauzes visi atdzīvojās un nu jau daudz enerģiskāki devāmies uz māju pusi.

/Nikola Maļiņiča/

Rakstu sagatavoja: Keita Kondore